

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt VII. De communicatione Latinorum cum Græcis ex Bulla Clementis
PP. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

cum in ulterioribus gradibus licite matrimonium contrahantur, in predicto quarto consanguinitatis vel affinitatis gradu copulari ulterius non presumant, statutum in hoc generali Concilio observantes. Illos tamen, qui jam in gradu hujusmodi contraxerunt, dispensatio permittimus in sic contracto matrimonio remanere.

- Demique cum veritas in Evangelio asserat, quod si quis in Spiritum sanctum blasphemiam dixerit, neque in hoc seculo, neque in futuro dimittetur ei, per quod datur intelligi, quasdam culpas in presenti, quasdam vero in futuro posse seculo relaxari; & Apostolus dicat, quod uniuscujusque opus quale sit ignis probabit, & cuius opus arserit, detrimentum patitur, ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem; & ipsi Græci verè ac indubitanter credere ac affirmare dicantur, animas illorum, qui suscepta penitentia, ea non peracta, vel qui sine mortali peccato cum venialibus tamen, & minutis decedunt, purgari post mortem, & posse suffragiis Ecclesie adjuvari: Nos, quia locum purgationis hujusmodi dicunt non fuisse sibi ab eorum Doctoribus certo & proprio nomine indicatum, illum quidem juxta traditiones & auctoritates sanctorum Patrum Purgatorium nominantes, volumus, quod de cetero apud istos isto nomine appellatur, illo enim transitorio igne peccata utique, non tamen criminalia seu capitalia, quæ prius per penitentiam non fuisse remissa, sed parva & minuta purgantur, quæ post mortem etiam gravant, si in vita non fuerint relaxata. Si quis autem absque penitentia in peccato mortali decedit, hic proculdubio æterna gehennæ ardoribus perpetuè cruciatur. Anima verò parvulorum post baptismi lavacrum, & adultorum etiam in charitate decedentium, qui nec peccato, nec ad satisfactionem aliquam pro ipso tenentur, ad patriam protinus transfolant sempiternam.
26. Ordinationes demum, & instituta regularia sanctorum Patrum de vita, & statu Monachorum præcipimus ab Abbatibus, & Monachis Græcis inviolabiliter observari. Fraternalitatem itaque tuam hortamur atque tenent, per Apostolica tibi scripta mandantes, quatenus præmissa omnia Episcopis Græcis præfati regni seriatim, & diligenter exponi facias, districte ipsi injungens, ut ea sollicitè attendere, studiosè tenere ac efficaciter procurent, & à suis faciant subditis observari. Memento autem Archiepiscopo Nicosensi, & ejus Suffraganeis Latinis firmiter auctoritate nostra præcipias, ut eosdem Græcos super præmissis contra hujusmodi provisionem, & deliberationem nostram non inquietent aliquatenus nec molestent. Contradictores eadem auctoritate appellatione postposita compescendo, non obstantibus si præfatis Archiepiscopo & Suffraganeis, vel quibuscumque alijs à Sede Apostolica sit indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possunt, per litteras Apostolicas, plenam & expressam, ac de verbo ad verbum non facientes de indulto hujusmodi mentionem. Datum Lateran. 11. Nonas Martij anno XI.

CAPVT VII.

De communicatione Latinorum cum
Græcis ex Bulla Clementis
PP. VIII.

CLEMENS VIII. Pontifex Maximus, quo studio erga universam Ecclesiam, & præcipue erga Græcos ferebatur, ne qua DEO in administrandis Sacramentis injuria fieret, ipsi autem Græci salutem inde consequerentur, per brevem ad Latinos Episcopos, in quorum diocesisibus Græco ritu viventes degant, evulgati iussit, cujus

Thom. à Jesu Oper. Tom. I.

summam affectu Possivinus Tom. I. Appar. Sac. in addit. verb. Græci.

Presbyteri Græci baptizatos Chriſmate in fronte non consignat, & ideo ab ipsis in ordine baptismi apud eorum Euchologium prætermittantur, quæ sequuntur post illa verba: μετὰ τὴν ἐκτίχην, &c. usque ibi ἵνα ποιεῖς ἐν τῷ στήθει τοῦ ἁγίου, hoc est, Et post orationem, &c. (ubi habetur forma hujus consignationis) usque ad verba: postea facit Sacerdos figuram circuli, &c.

Episcopi Latini infantes seu alios baptizatos à Presbyteris Græcis de facto Chriſmate in fronte consignatos confirmant, & tunc videtur, ut cum cautela, & sub conditione id faciant, (videlicet N. Si es confirmatus ego te non confirmo; sed si non es confirmatus, ego consigno te signo crucis, & confirmo te Chriſmate salutis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti) præsertim verò cum venialiter dubitari potest quod ab Epif. Græcis fuerim baptizati.

Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quod pro infirmis asseratur, singulis octo diebus, vel saltem quindecim renovetur. Non asseratur idem Sacramentum toto anno, si tamen asseratum fuerit, saltem in fine anni somatur.

Tollatur abusus tundendi, vel etiam miscendi sacro oleo, ac iterum coquendi, vel alias exficandi species sacramenti sacri Eucharistiæ, feria quinta Cænx Domini, ut deinde illud asservent.

Si Græci velint accipere altararia portatilia ab Episcopis Latinis consecrata, bene erit; sin minus, tolerentur eorum thioni, sive throni, super altararia lapidea ponendi cum celebrent.

Corporalia uti Latini habeant, nisi thionis etiam pro corporalibus utantur.

In casu necessitatis Presbyteri Græci Catholici possint Latinos absolvere. Utantur forma absolutionis in generali Concilio Florentino præscripta, & postea si voluerint, dicant orationem illam deprecativam, quam pro forma hujusmodi absolutionis dicere tantum consueverunt.

Tollendus abusus, ubi est, ut vir atque uxor simul & eodem tempore eidem Presbytero confiteantur.

Aqua ex ritu Græco in die Epiphaniæ vel primo die mensis benedicta conservetur in Ecclesia, ut illa Fideles aspergantur.

Non sunt cogendi Presbyteri Græci olea sancta, præter Chriſma, ab Episcopis Latinis diocesis sanctis accipere, cum hujusmodi olea ab eis in ipsa oleorum & Sacramentorum exhibitione ex veteri ritu conficiantur seu benedicantur. Chriſma autem, quod non nisi ab Episcopo, etiam juxta eorum ritum, benedicti potest, cogantur accipere. Prohibeantur verò ab Episcopis Græcis externis, schismaticis, seu schismæ Romanæ Ecclesiæ communionem non habentibus, illud accipere, vel eo uti.

Ordinati ab Episcopis schismaticis, alias ritè ordinatis, servata debita forma, recipiunt quidem ordinem, sed non executionem.

Proinde ipsi ordinati ab Episcopis schismaticis, correcti vel emendati, reconciliandi sunt, & absolvendi cum penitentis salutibus, dummodo errores, vel saltem schisma ordinatoris abjacent in iudicio, vel publicè, vel secretè pro qualitate facti. In Ordinibus autem per eos alias si è susceptis, ministrare non permittuntur, nisi cum ipsi super irregularitate, hujusmodi occasione contracta, auctoritate S. Sedis Apostolicæ fuerit dispensatum.

Non sunt admittendi Episcopi schismatici, sive pro Ordinibus, sive pro alijs sacramentis conferentur.

M. 2

felicu.

ferendis, sed deridendi, quoad sancta sedes Apostolica desuper consolatur, & responsum habeatur.

Græci sine litteris dimissionis Episcopi Latini dicebant ad sacros Ordines promoti, suspensi sunt, & si suspensi in suis Ordinibus ministraverint, efficiuntur irregulares, sicut & Latini.

Super huiusmodi autem & similibus irregularitatibus dispensandi facultatem à sancta Sede Apostolica obtineri oportet.

Si Episcopus Latinus Græcum aliquem ordinare voluerit, qui à Presbytero Græco in baptismo Chistiane in fronte facto fuerit consignatus, debet illum antea confirmare, saltem sub conditione, videlicet *Nisi es confirmatus, &c.* ut supra Presbyteri vidui, seu uxoris orbati, habitum ferant dive tam ab alijs.

Curent Ordinarii locorum, ut decretum facti Generalis Concilij Tridentini de reformatione matrimonij vertatur in linguam Græcam vulgarem, & in locis, & Provincijs Græcorum, & Albanensium evulgetur & publicetur.

Matrimonia inter conjuges Græcos dirimi, seu divortia, quoad vinculum, fieri nullo modo permittantur, aut patiantur, & si qua de facto processerint, nulla & irrita declarentur.

Maritus latinus uxoris Græcæ ritum non sequatur.

Latina uxor non sequatur ritum mariti Græci. Græca verò uxor sequatur ritum mariti Latini. Quod si id fieri non possit, quisque conjugum in suo ritu, Catholico tamen, manere permittatur.

Proles sequatur patris ritum, nisi prævaluerit mater Latina.

Presbyter Græcus conjugatus ante sacrum Sacrificium, seu sanctam Missam celebrandam, vel per hebdomadam & per triduum abstinere ab uxore.

Circa alia dogmata Græcorum.

Græci credere tenentur, etiam à Filio Spiritum sanctum procedere, sed non tenentur pronuntiare, nisi subesse scandalum, præsertim si degant inter Latinos: aut necessitas postulare confitendi fidem Catholicam, quia tunc oportet etiam pronuntiare.

Nunquam Monachis Græcis, seu Calogeris animarum cura committatur, nisi ex necessitate, vel aliqua causa.

Presbyteri seculares Græci, abjuratis schismate & erroribus, atque in fide Catholica bene instructi, in Parochialibus seu Curatis Ecclesijs Græcorum institui possunt.

Tolerandus est apud Græcos usus carnis die Sabbathi, ubi sine scandalo fieri potest: in locis tamen ipsorum, & inter eos tantum.

Item tolerandus est, ut ad jejunium eodem die Sabbathi in Quadragesima, excepto uno sabbatho sancto, ex antiqua traditione non teneantur, sed dumtaxat ad abstinendam.

In jejunij biuotanis, vel triduotanis, vel alias à Dicecesanis, vel Jubilæis à Summo Romano Pontifice indicatis, dies Sabbathi in eis comprehensus, vel præscriptus, in alium diem pro plebibus Græcis, ab ipsis Dicecesanis Apostolica auctoritate sanctissimi Domini nostri Clementis divina providentia Papæ VIII. permittitur commutari.

Si ipsi Græci ad observationem jejuniorum, & vigiliarum Latinæ Ecclesiæ indici possent, optimum esset; sed non cogantur, cum ipsi qualibet hebdomada, & feria quarta, & feria sexta jejunent.

Græci existentes inter Latinos, dies festos de

præcepto ejusdem Ecclesiæ Latinæ servare tenentur.

Insuper idem sanctissimus Dominus noster constituit Romæ habendum esse Episcopum Græcum Catholicum, qui Græcos Episcopos Latinis Italiæ, & insularum adiacentium subiectos, ab Episcopo Græco ordinari volentes, cum illorum dimissionis, ad id tantum concedendis, ritu Græco ordinet.

Item mandavit, ut ad majorem instructionem Dominorum Episcoporum Latinorum imprimantur, cum hac ipsa Decretales, seu litteræ quædam Apostolicæ ad Græcorum ritus pertinentes: ac etiam professio orthodoxæ fidei, à Græcis, qui ad unitatem sanctæ Romanæ Ecclesiæ veniunt, facienda.

Ita sanctitas sua ex sententia Congregationis super reformatione Græcorum, decrevit, & declaravit, ac fieri mandavit Romæ in Palatio montis Quirinalis apud sanctum Marcum, die 31. mensis Augusti. Anno Dom. 1595. Pontific. sui anno quarto.

C A P V T VIII.

In quibus præterea alijs casibus liceat Latinis communicare cum Græcis.

Constat ex supradictis, omnes Schismaticos Catholicos esse majoris excommunicationis vinculo: hæc autem excommunicatio lata non erat contra Schismaticos aliquo jure antiquo, ut optime observat Abbas in *Rub. de schismaticis, num. 2.* Alij vero contendunt schismaticos etiam olim fuisse jure communi excommunicatos, nam *ca. 2. de Schismaticis* præcipiunt vitari Schismatici. Cæterum quidquid sit hæc de re, hodie omnes Schismatici constitutione Pontificia, quæ in Cæna Domini promulgatur, sunt majoris excommunicationis pæna ligati.

Quare primum dubium est, An Schismaticus sit in universum vitandus à nobis, præsertim in divinis, scilicet in Sacramentis recipiendis & alijs ministerijs divinis exercendis?

Respondeo Schismaticos eo ipso, quo excommunicati sunt, non esse nobis vitandos, quia ob constitutionem, in Concilio Constantiensi à Martino V. editam, usum jam receptum est, duo tantum excommunicationum genera esse vitanda, nempe nominatim excommunicatum, & notorium Clerici per dolo: quare cum Schismaticis, qui non sunt publicè & nominatim excommunicati, licet communicare, non secus ac si non essent excommunicati, tam in humanis quam divinis rebus, ut latius infra dicemus, cum de communicatione cum hæreticis agemus: quæ omnia procedunt etiam à fortiori in Schismaticis.

Ex quo inferitur, Catholicum posse interesse Missæ Sacrificijs, quæ faciuntur & offeruntur Græcis, Armenis, Ruthenis, & alijs Schismaticis, & præceptum divinum de audienda Missa adimplere prædictorum Missam audiendem. Ita aperte colligitur ex dictis, & docet Azorius *Tom. 1. lib. 1. Institut. Moral. c. 3.* Eratio, quia ritus etiam Græcanici in re divina, & sacrificijs faciendis sunt Catholici, à sanctis Patribus traditi, *Basilio* nempe, *Chryssostomo*, & alijs, & prout qui Græcanica sacra audiunt, suo officio, & Ecclesiæ præcepto satisfaciunt.

Nam